

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17709/2022
26.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Јелене Ивановић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Игор Прокоповић, адвокат из ..., против тужене Електромрежа Србије а.д. Београд из Београда, ради утврђења правна службености и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1702/22 од 02.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1702/22 од 02.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1702/22 од 02.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 11706/20 од 06.12.2021. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев, па је утврђено постојање права стварне службености на послужном добру у власништву тужиоца, на непокретности кп. бр. .. уписаној у ЛН .. К.О. ..., у корист тужене Електромреже Србије а.д. из Београда, као власника повласног добра у површини од 606м², у мерама и границама: са севера до кп. бр. .. у дужини од 26,34 метра, са истока до кп. бр. .. К.О. ... у дужини од 20,58 метара, са југа до кп. бр. .. К.О. ... у два прелома и то идући правцем исток-запад, први прелом у дужини од 19,83 метра, а други прелом у дужини од 17,92 метра и са запада до преосталог дела кп. бр. .., односно до зоне преклапања заштитних појасева далековода П2 у дужини од 18,90 метара. Другим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде за конституисану стварну службеност на кп. бр. .. уписану у ЛН .. К.О. ... исплати износ од 10.690,00 динара са законском затезном каматом од 06.12.2021. године до исплате. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 83.968,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1702/22 од 02.06.2022. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 11706/20 од 06.12.2021. године у другом и трећем ставу изреке.

Другим ставом изреке, иста пресуда укинута је првом ставу изреке и тужба је одбачена. Трећим ставом изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се сходно члану 404. ЗПП иста размотри као изузетно дозвољена.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени главник РС, бр. 72/11... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је обавезивање тужене на исплату тужиоцу накнаде због конституисаног права законске стварне службености провођењем преко тужиочеве катастарске парцеле надземних електро-енергетских водова далековаода у корист тужене. Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за примену овог правног института, јер у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за уједначавањем судске праксе, будући да правно схватање изражено у нижестепеним одлукама по питању правне природе накнаде услед проласка надземних електро-енергетских водова и одређивања њене висине не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној дана 23.01.2017. године. Наводима ревизије истиче се погрешно тумачење појединих законских одредаба, што не представља разлог за примену члана 404. ЗПП о изузетној дозвољености ревизије.

Имајући у виду наведено, као и да тужена у ревизији не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног касационог суда, то нису испуњени услови да се ревизија сматра посебном у смислу члана 404. став 1. ЗПП, сагласно чему је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је дана 21.12.2020. године са захтевом да се, поред утврђења права службености, тужена обавезе на накнаду штете у висини од 10.000,00 динара, а након обављеног вештачења поднеском од 18.11.2021. године, захтев за накнаду штете прецизиран је на износ од 10.690,00 динара.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које је очигледно не прелази динаску противвредност 3.000 евра на дан подношења и преиначења тужбе, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, па је сходно члану 479. став 6. ЗПП другим ставом изреке иста одбачена.

На основу свега изложеног, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Марина Милановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**